

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Slovanská 7, Šumperk, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 1. 2005, čj. KUOK/145/05/OSV-DS/7025/SD-324, a čj. KUOK/147/05/OSV-DS/7025/SD-325, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 23/2005, o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2005, čj. 22 Ca 23/2005 - 9 a čj. 22 Ca 23/2005 - 13,

t a k t o :

- I.** Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ads 62/2005 a 3 Ads 71/2005 **se spojují** ke společnému projednání. Věci budou dále vedeny pod sp. zn. 3 Ads 62/2005.
- II.** Kasační stížnosti **se odmítají**.
- III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.
- IV.** Odměna advokátky Mgr. Pavly Frodlové **se určuje** částkou 1625 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 1. 2005, čj. KUOK/145/05/OSV-DS/7025/SD-324, bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí starosty města Zábřeh ze dne 22. 11. 2004, čj. S/623/04, o zamítnutí návrhu na vyloučení pracovníků Městského úřadu v Zábřehu. Rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 1. 2005, čj. KUOK/147/05/OSV-DS/7025/SD-325, bylo změněno rozhodnutí starosty města Zábřeh ze dne 22. 11. 2004, čj. S/624/04, tak, že návrh žalobce (dále též „stěžovatel“) na povolení obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí starosty města Zábřeh ze dne 23. 9. 2004,

čj. S/561/04, se zamítá. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2005, čj. 22 Ca 23/2005 - 9, byla zamítnuta žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o této žalobě.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2005, čj. 22 Ca 23/2005 - 13, byl odmítnut návrh žalobce na přezkum výše citovaných rozhodnutí s odůvodněním, že se jedná o rozhodnutí vyloučená z přezkumu ve správním soudnictví, neboť rozhodnutí o vyloučení pracovníků správního orgánu, včetně rozhodnutí o obnově řízení v takových věcech, jsou rozhodnutími, jimiž se upravuje vedení řízení, na což se vztahuje kompetenční vyluka podle § 70 písm. c) s. ř. s. Proto soud návrh jako nepřijatelný odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. a § 70 písm. c) s. ř. s.

Proti oběma usnesením podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž požádal o ustanovení zástupce pro toto řízení. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 5. 2005, čj. 22 Ca 23/2005 - 27, byla stěžovateli ustanovena pro řízení o kasačních stížnostech advokátka Mgr. Pavla Frodlová. Dne 26. 5. 2005 tato advokátka kasační stížnost doplnila odkazem na § 102, § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s., § 104 odst. 3 s. ř. s., § 39 odst. 1 s. ř. s. a na čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2005, čj. 22 Ca 23/2005 - 31, byl stěžovatel prostřednictvím své advokátky vyzván k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnosti tak, aby uvedl, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů je podává; byl upozorněn na to, že kasační stížnost lze podat pouze z důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasačních stížností v případě neodstranění vad.

V přípisu ze dne 24. 6. 2005 zástupkyně stěžovatele uvedla, že krajský soud porušil § 68 písm. e) s. ř. s. a § 70 písm. c) s. ř. s., čímž jsou dány důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s., dále v obecné rovině vytkla to, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Podle stěžovatele byl porušen také § 64 s. ř. s. a § 83 o. s. ř. Stěžovatel rovněž namítl porušení čl. 30 odst. 2, čl. 37 odst. 2 a 3, čl. 38 odst. 1 a 2, čl. 31 a čl. 6 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a odkázal na odůvodnění kasační stížnosti a na předchozí doplnění.

Vyjádření žalovaného ke kasačním stížnostem nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o kasačních stížnostech nemůže věcně jednat a musel je odmítnout z následujících důvodů.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnosti nesplňují náležitosti pro to, aby na jejich základě bylo možné napadená rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Stěžovateli byla pro řízení o kasačních stížnostech ustanovena zástupkyně advokátka, jejímž prostřednictvím byl stěžovatel vyzván k odstranění vad kasačních stížností tak, aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. napadá rozhodnutí krajského soudu. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasačních stížností v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Přípis, který soudu zaslala zástupkyně stěžovatele jako reakci na tuto výzvu, však nelze považovat za řádné doplnění kasačních stížností, k němuž byl stěžovatel soudem vyzván.

Podanými kasačními stížnostmi se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v nich nebyl dán rozsah přezkumu rozhodnutí soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu. Pouhá citace ustanovení soudního řádu správního, občanského soudního řádu a Listiny základních práv a svobod nepředstavuje řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Zastoupený stěžovatel byl Krajským soudem v Ostravě vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna v rozsahu, který by umožnil zdejšímu soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu nebo přezkoumat vady řízení před tímto soudem. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasačních stížností a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasačních stížnostech dále pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasačních stížnostech rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovateli byla pro tato řízení před soudem ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátce částkou 5 x 250 Kč za pět úkonů právní služby – první porady s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, doplnění dvou kasačních stížností ze dne 26. 5. 2005 a doplnění dvou kasačních stížností ze dne 24. 6. 2005 a dále 5 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 1625 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu